

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 15 ноември 2016 г.
(OR. en)

13624/1/16
REV 1

LIMITE

AUDIO 113
DIGIT 119
CONSOM 251
TELECOM 201
CODEC 1502
IA 103

Междуинституционално досие:
2016/0151 (COD)

БЕЛЕЖКА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
№ док. Ком.:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121IA 28 CODEC 744 TELECOM 98
Относно:	Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги , с оглед на променящите се пазарни условия — Доклад за напредъка

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. Обща информация

На 20 май Комисията прие предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги, с оглед на променящите се пазарни условия¹.

¹ Док. 9479/16 + ADD 1—4

Действащата понастоящем директива за аудиовизуалните медийни услуги (ДАВМУ) беше приета през 2007 г. и кодифицирана през 2010 г. Тя се основава на принципа на страната на произход, който позволява свободно движение на аудиовизуални медийни услуги в рамките на ЕС. Същевременно с директивата се преследват редица широки обществени интереси като културното многообразие, защитата на непълнолетните лица и на потребителите, както и свободата на медиите. Макар и в различна степен, с директивата се регулират както линейните (ТВ) услуги, така и услугите по заявка.

2. Предложение на Комисията и оценка на въздействието

На 8 и 20 юни 2016 г. Комисията представи на Работната група по аудиовизия предложението за изменение заедно с оценката на въздействието².

Целта на предложението на Комисията е да се актуализира и модернизира действащата регулаторна рамка за аудиовизуални медийни услуги, изложена в ДАВМУ от 2010 г., така че да съответства по-добре на ерата на цифровите технологии, която се характеризира с бързи технологични промени, поява на нови бизнес модели и променящи се зрителски схеми и модели на потребление. Накратко, предложението на Комисията³ има за цел:

- да се гарантира защитата на непълнолетните лица и на потребителите и при услуги на платформи за споделяне на видеоклипове,
- да се опростят правилата, уреждащи принципа на страната на произход,
- да се повиши конкурентоспособността на телевизионните услуги чрез по-нататъшно хармонизиране на правилата за линейните услуги и услугите по заявка,
- да се постигне сближаване на медиите чрез осъвременяване на правилата за аудиовизуалните търговски съобщения,
- да се гарантира правилното изпълнение на директивата чрез засилване на независимостта на националните регулаторни органи и чрез предоставяне на официален статут на съществуващия европейски орган на националните регулатори.

² Док. 9479/16 ADD 1

³ За повече подробности за съдържанието на предложението на Комисията вж. резултатите от работата на заседанията на Работната група по аудиовизия, съдържащи се в док. 10745/16

При проучване на оценката на въздействието работната група взе под внимание ориентировъчния контролен списък, предоставен в насоките за работа с оценки на въздействието в Съвета⁴. Във връзка с оценката на въздействието на Комисията делегациите не повдигнаха никакви въпроси от особена важност. От друга страна бяха поставени редица въпроси, за които делегациите считат, че не са били разглеждани (изцяло) в оценката на въздействието. Те са посочени в док. 10745/16, раздел III.

3. Други институции и органи

Водещата комисия на Европейския парламент по това досие е Комисията по култура и образование. На 9 юни 2016 г. Комисията по култура и образование назначи за съдокладчици Sabine Verheyen (DE-EPP) и Petra Kammerevert (DE-S&D). Гласуването в комисията е предвидено да се проведе в края на януари 2017 г.

Европейският икономически и социален комитет даде становище на 19 октомври 2016 г.

II. АКТУАЛНО СЪСТОЯНИЕ НА РАБОТАТА В СЪВЕТА

По време на словашкото председателство Работната група по аудиовизия разгледа предложението на Комисията на няколко заседания, проведени между юли и октомври 2016 г.

На 4 и 15 юли делегациите направиха своите общи коментари по предложението на Комисията, които бяха последвани от разглеждане глава по глава⁵.

На заседанията си от 1, 12 и 26 септември, както и от 3 и 28 октомври 2016 г., Работната група по аудиовизия пристъпи към подробно разглеждане на текста на Комисията, като анализира всяка изменена разпоредба поотделно⁶.

Редица делегации поддържат общи и конкретни резерви за разглеждане по предложението на Комисията.

⁴ Док. 9790/16 + COR 1

⁵ Подробна информация за проведените обсъждания по време на тези заседания е поместена в док. 11361/16.

⁶ Подробните бележки на делегациите се съдържат в док. 13934/16.

III. ОСНОВНИ РЕАКЦИИ НА ДЕЛЕГАЦИИТЕ

Реакциите на делегациите могат да бъдат обединени около следните основни въпроси:

1. Разширяване на обхвата

а) Услуги на платформи за споделяне на видеоклипове — член 1, параграф 1, буква аа), член 28а

С цел да се отговори на нарастването на вредното съдържание и подбуждането към омраза в интернет, Комисията предлага да се разшири обхватът на ДАВМУ, за да се включат услугите на платформи за споделяне на видеоклипове (VSP). Това се постига посредством създаването на отделна категория услуги с отделен набор от правила. Услугите на платформи за споделяне на видеоклипове, които ще бъдат обхванати, имат за основна цел да предоставят предавания и генерирани от потребители видеоклипове, съхраняващи голямо количество такова съдържание, без да носят редакционна отговорност за съхраняваното съдържание, но същевременно определят неговата организация. По тази причина Комисията предлага държавите членки да бъдат задължени да гарантират, че при услугите на платформи за споделяне на видеоклипове се вземат подходящи мерки за защита на непълнолетните лица от вредно съдържание и на всички граждани от подбуждане към насилие или омраза.

Реакцията на държавите членки беше смесена. На първо място, липсваше яснота за това кои точно услуги са обхванати от **определението** за услуга на платформа за споделяне на видеоклипове (член 1). В това отношение някои държави членки намират някои части от определението за услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, например основната цел или отделимата част⁷, за твърде рестриктивни, тъй като това може да не позволи да се обхване видеосъдържанието на услугите на социалните медии. Комисията потвърди, че услугите на социалните медии, както са познати днес (т.е. не са насочени към обществеността и основната им цел не е доставка на аудиовизуално съдържание), не са включени, ако те не предоставят услуга, която отговаря на определението за услуга на платформа за споделяне на видеоклипове⁸. На второ място, беше изразено опасение за съвместимостта на задълженията, наложени на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове в ДАВМУ (нов член 28а), и ограничаването на отговорността на тези доставчици в Директивата за електронната търговия⁹. Комисията увери делегациите в пълната съвместимост на двата инструмента, тъй като предложението за изменение на ДАВМУ не установява никакъв предварителен контрол на съдържанието, а само урежда начина на неговата организация и конкретната цел за защитата на непълнолетните лица от вредно съдържание и на всички граждани от подбуждане към омраза.

⁷ Вж. буква б) по-долу за „отделимата част“.

⁸ Вж. също съображение 3 от предложението на Комисията:

⁹ Директива 2000/31/ЕО (Директива за електронната търговия).

По отношение на **мерките**, които държавите членки могат да налагат на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове (член 28а), някои делегации ги намериха за твърде ограничителни. Те предложиха вместо това целите за защитата на непълнолетните лица и на гражданите да се постигнат чрез медийна грамотност. Други делегации предложиха списъкът да се допълни с мерки, които ще попречат да се качва съдържание, което по-рано е било премахнато, и ще гарантират бърза обработка на отчетите за вредно съдържание. Комисията подчерта, че държавите членки могат да избират от списъка онези мерки, които считат за целесъобразни при конкретните обстоятелства. Те обаче не могат да приемат по-строги мерки, ако не са съвместими с Директивата за електронната търговия, тъй като Комисията предлага максимална хармонизация за тези специфични услуги. Някои делегации се противопоставиха на това предложение. Същевременно други делегации поставиха под въпрос ползата от съвместното регулиране за изпълнението на тези мерки, ако държавите членки не могат да излизат извън рамките на това, което се предлага. Комисията поясни, че съвместното регулиране не е задължително и може да бъде полезно за по-подробното уточняване на съдържанието на мерките.

б) Отделима част от услуга и кратки видеоклипове (член 1, параграф 1)

Във връзка с на решението на Съда на Европейския съюз (дело C-347/14) Комисията предлага:

- да се разшири определението за услуга, като се обхване и (аудиовизуалната) част, която по съдържание и форма е **отделима** от основната дейност извън аудио-визуалната област¹⁰ (член 1, параграф 1, буква а), подточка i) и член 1, параграф 1, буква aa), подточка iii)). Някои делегации възприеха това определение като рестриктивно, тъй като то би могло да изключи от обхвата на ДАВМУ видеоклипове, публикувани в социалните медии. Няколко делегации поискаха и да се изясни какво всъщност означава терминът „отделима част“,
- в определението на предаването да се включат „**късометражни филми**“ (член 1, параграф 1, буква б)). Поради липсата на яснота за това какво означава „късометражен“, някои делегации предложиха да се заличи споменаването на продължителността, а други поискаха допълнителни насоки за това как да се тълкува този термин.

¹⁰ Напр. самостоятелен видео раздел на онлайн вестник.

2. Уеднаквяването на правилата между линейните услуги и услугите по заявка

Предложението на Комисията има за цел да се постигне по-голяма равнопоставеност между линейните услуги и услугите по заявка, като в същото време се гарантира еднакво ниво на защита в рамките на тези услуги. Такъв по-специално е случаят с насърчаването на европейските произведения, защитата на потребителите, защитата на непълнолетните лица, защитата срещу подбуждането към омраза (където правилата са разширени, така че да включват услугите на платформите за споделяне на видеоклипове) и процедурата за дерогация от принципа на страната на произход. Няколко делегации обаче не бяха удовлетворени от подхода на Комисията, с който се поддържа степенуваното регулиране за линейните услуги и услугите по заявка, и вместо това изразиха желание правилата да се хармонизират допълнително. Освен това няколко делегации поискаха да бъде гарантирана по-голяма равнопоставеност и по отношение на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове в някои области като търговските съобщения.

а) Насърчаване на европейските произведения (член 13)

Комисията предлага да се въведат по-строги задължения за доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка за насърчаване на европейските произведения по два начина:

- i. Държавите членки трябва да направят необходимото доставчиците на услуги по заявка, които са под тяхна юрисдикция, да осигуряват най-малко 20 %-на квота за европейски произведения в своя каталог и да гарантират рекламата (гледаемостта) на тези произведения. По отношение на **квотите** становищата на държавите членки се различаваха съществено: една група беше против въвеждането на задължителен 20 %-ен дял, докато друга група подкрепи предложението, а някои от делегациите предложиха дори по-голям дял. Определени държави членки пожелаха да имат възможност да налагат квоти и за доставчици извън тяхната юрисдикция. По отношение на **рекламата** определени делегации поискаха да се поясни какво се има предвид с този термин и как да го прилагат,

- ii. Държавите членки могат да изискват **финансова вноска** (мито) от доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка, установени на тяхна територия, но и от доставчици, установени в друга държава членка, ако услугите им са насочени към техните аудитории¹¹. Една група държави членки се противопостави на това предложение с аргумента, че то нарушава принципа на страната на произход, друга група държави членки обаче го оцени положително. Освен това редица делегации биха желали тази възможност да обхване и доставчиците на линейни услуги. Комисията не тълкува тази разпоредба като изключение от принципа на страната на произход, а по-скоро като уточнение, че финансовите вноски са подобни на данъците и затова следва да се предостави възможността на държавите членки да ги определят, при условие че те са съвместими с правото на ЕС, и по-специално правилата за държавната помощ¹².

б) Търговски съобщения (членове 9, 10, 11, 20, 23)

Комисията предлага по-голяма гъвкавост за количествените правила при телевизионните реклами и по-гъвкави правила за спонсорството и позиционирането на продукти, които да се прилагат спрямо линейните услуги и услугите по заявка. Целта е да се подобри капацитетът на телевизионните оператори да инвестират в производството на оригинално съдържание и по този начин да станат по-конкурентоспособни по отношение на приходите от реклама, като мигрират в онлайн среда.

- i. Делегациите изразиха силно различаващи се мнения по предложението на Комисията за изменение на количествените правила (т.е. ограничение и честота) във връзка с **телевизионните реклами**. Предложението на Комисията за увеличаване на **честотата** на рекламните паузи от 30 на 20 минути беше прието с одобрение от група делегации, но друга група се противопостави (член 20, параграф 2). По отношение на предложението да се промени изчисляването на 20%-ното **ограничение** за излъчване на реклами като почасовото ограничение се замени с дневно ограничение (в интервала между 7,00 ч. и 23,00 ч.), група от делегациите подкрепи тази промяна, но друга група се противопостави, като посочи отрицателното въздействие върху зрителите особено в най-гледаното време и изрази съмнение относно средносрочното и дългосрочното положително въздействие върху приходите на телевизионните оператори (член 23).

¹¹ Съображение 23 от предложението на Комисията посочва какви показатели могат да използват държавите членки, за да определят дали определена услуга по заявка е насочена към потребителите на тяхната територия.

¹² Това следва от решението на Комисията от 1.9.2016 г. относно схемата за държавна помощ (C(2016) 5551 окончателен).

Същевременно някои държави членки посочиха факта, че облекчаването на правилата за телевизионните реклами следва да се разглежда във връзка с облекчаването на правилата за позиционирането на продукти и спонсорството, като съобщенията относно спонсорството не се изчисляват в ограничението за реклами, което като цяло може да доведе до значително увеличаване на количеството на търговските съобщения, на които зрителите ще бъдат изложени.

В отговор на тези опасения Комисията подчерта, че пазарът сам ще регулира количеството на рекламите в телевизионните услуги, като се има предвид широкият кръг от налични медийни услуги, някои от които без каквато и да е реклама, както и силната конкуренция на пазара на аудиовизуални услуги.

- ii. По отношение на разпоредбите относно **спонсорството** (член 10) и **позиционирането на продукти** (член 11) редица делегации се обявиха против предложението на Комисията да позволи „изрично рекламиране“ в съобщенията относно спонсорството и продуктовото позициониране и „неоправдано изтъкване“ в позиционирането на продукти. Тези делегации са на мнение, че предложените промени на първо място водят до размиване на границите между тези типове търговски съобщения и телевизионните реклами и на второ място биха могли да имат отрицателно въздействие върху отговорността и редакционната независимост на доставчика на медийни услуги. Някои делегации се обявиха против промяната на подхода към позиционирането на продукти от забрана до допускане.

Комисията обоснова своя гъвкав подход по отношение на спонсорството и позиционирането на продукти с необходимостта да се отговори на днешните реалности и да се насърчи използването на тези форми на търговски съобщения с цел разгръщане на пълния им потенциал.

- iii. Много делегации поискаха разширяване на **качествените** стандарти¹³ (член 9), така че да обхванат и платформите за споделяне на видеоклипове. Някои делегации изразиха желание за по-голяма равнопоставеност между линейните услуги и услугите по заявка по отношение на рекламата на алкохол. Във връзка с това те предложиха понастоящем отделните, по-строги правила за телевизията (член 22) да се разширят, за да бъдат включени и услугите по заявка. Комисията подчерта, че нейното предложение укрепва защитата на непълнолетните лица срещу неподходящи търговски съобщения за алкохол и храни и напитки с ВСМСЗ¹⁴, като насърчава разработването на национални кодекси на поведение, както и, ако е целесъобразно, на кодекси за поведение на ЕС.

в) Защита на непълнолетните лица (член 12)

Делегациите приветстваха по принцип предложението на Комисията за пълно хармонизиране на правилата, насочени към защита на непълнолетните лица при линейните услуги и услугите по заявка, но някои делегации поискаха обхватът на тези правила да бъде разширен, за да обхване и платформите за споделяне на видеоклипове. Освен това според много делегации е важно да се подчертае ролята на медийната грамотност при защитата на непълнолетните лица.

3. По-добро функциониране на принципа на страната на произход и юрисдикцията

Принципът на страната на произход е крайъгълният камък на ДАВМУ, като за доставчика на медийни услуги се прилага само един набор от правила — правилата на държавата членка, в която е установен. Следователно доставчикът може да предоставя услуги свободно в рамките на ЕС, като другите държави членки трябва да гарантират свобода на приемането и не могат да ограничават препредаването на услуги на своята територия освен в определени ситуации. Комисията предлага да се запази принципът на страната на произход, като същевременно той да се прилага и за платформите за споделяне на видеоклипове (макар и със специфичен механизъм за определяне на юрисдикцията), и да бъде укрепен чрез улеснено определяне на държавата членка на юрисдикция и подобряване на механизмите за сътрудничество. Като цяло държавите членки подкрепиха принципа на страната на произход, въпреки че някои от тях имат доста резерви.

¹³ Пример за качествено правило е, че търговските съобщения трябва да бъдат разпознаваеми, че не могат да използват техники за въздействие върху подсъзнанието, че трябва да зачитат човешкото достойнство, че в тях не могат да присъстват цигари и лекарствени продукти и че трябва да осигуряват защита на непълнолетните лица по отношение на алкохола и храните с високо съдържание на мазнини, сол и захар.

¹⁴ Високо съдържание на мазнини, сол и захар.

а) По-строги мерки и процедура за недопускане на заобикаляне (член 4)

Няколко делегации изтъкнаха недостатъците на принципа на страната на произход, по-специално в случаите, когато дадена държава членка реши да прилага **по-строги мерки** от предвидените в директивата, която се основава на минимална хармонизация, и ако доставчик на медийни услуги реши да се установи в друга държава членка с облекчено регулиране, но насочва предаванията си към въпросната държава членка. Във връзка с това няколко държави членки посочиха колко е трудно да бъдат накарани такива доставчици да спазват по-строги правила, действащи например в областта на защитата на непълнолетните лица или в областта на търговските съобщения. Възможно решение според някои делегации е да се следва „отклонението“ от принципа на страната на произход, което Комисията предлага за насърчаване на европейски произведения (вж. точка 2, буква а) по-горе).

Директивата предвижда процедура, която позволява на държавата членка да предприема действия, когато даден радио- и телевизионен оператор се установява в друга държава членка само за да избегне по-строгите правила на първата държава членка. Някои делегации подчертаха обаче, че въпросната процедура — **процедурата за недопускане на заобикаляне** — е понастоящем неефективна поради своята сложност и че предложението на Комисията не прави прилагането ѝ по-лесно. Комисията посочи, че процедурата за недопускане на заобикаляне ограничава свободата на установяване, което обосновава строгото и рестриктивно прилагане на тази процедура. Същевременно Комисията призна, че досега процедурата не е била използвана. Тъй като процедурата за недопускане на заобикаляне може да се прилага само за телевизионното излъчване, някои делегации поискаха тя да бъде разширена, за да включва и услугите по заявка.

б) Процедура за дерогация (член 3)

Делегациите като цяло подкрепиха опростяването на процедурата, която позволява на държавите членки да използват временна дерогация от свободата на приемане или да ограничават препредаването на аудиовизуални медийни услуги при определени обстоятелства. Те приветстваха по-специално създаването на единна процедура за дерогация както за линейните услуги, така и за услугите по заявка, новите основания за дерогация и възможността да се използва спешна процедура независимо от вида на услугата.

Някои делегации обаче изтъкнаха разликата между условията, които трябва да бъдат изпълнени за линейните услуги и услугите по заявка. В случая с телевизионното излъчване и за разлика от услугите по заявка нарушението трябва да е неколнократно (повтарящо се). Комисията обясни причината за запазването на тази разлика с факта, че в онлайн среда е по-трудно да се установи кога е било извършено нарушение.

Някои делегации не бяха склонни да подкрепят удължаване на сроковете за решението на Комисията. Комисията обоснова по-дългите срокове с необходимостта да се вземе под внимание сложността, свързана с решенията, ограничаващи свободата на предоставяне на услуги, в рамките на вътрешните задължителни срокове на Комисията.

в) Критерии относно юрисдикцията (член 2, параграф 3)

Според няколко делегации предложената промяна за определянето на това коя държава членка има юрисдикция по отношение на доставчик на медийни услуги е само козметична. Някои от тях считат, че следва да се проучат алтернативни критерии за разглеждането на въпроси като насочването на излъчване.

Няколко делегации се обявиха против предложената промяна на критерия за работната сила от „значителна“ на „мнозинство“. Те считат този критерий за нестабилен, тъй като числеността на персонала обикновено варира, или настояват за повече яснота по въпроса коя категория работници ще се счита за мнозинство от работната сила. Комисията обясни, че нейната цел е била да се опрости този доста сложен критерий и че е готова да обсъди допълнително въпроса с държавите членки.

г) Общи списъци на услугите (член 2, параграф 5а и член 28б, параграф 2)

С цел да се гарантира прозрачност и по този начин да се улесни прилагането на ДАВМУ, Комисията предлага да бъдат създадени общи списъци (база данни) на аудиовизуалните медийни услуги (телевизионни и по заявка) и услугите на платформите за споделяне на видеоклипове. В списъка ще се посочва държавата членка на юрисдикция за всяка услуга, както и критериите, въз основа на които е била определена юрисдикцията. Делегациите като цяло приветстваха създаването на такъв списък, но някои от тях изразиха опасения във връзка с административната тежест и финансовите разходи, които би породило изготвянето и актуализирането на такъв списък.

д) Юрисдикция при платформите за споделяне на видеоклипове (член 286, параграф 1)

Комисията предлага правилото за страната на произход да се прилага и за платформите за споделяне на видеоклипове. Тъй като някои от тези платформи са установени извън ЕС, но въпреки това в повечето случаи имат връзка (т.е. дъщерно дружество или дружество майка) с ЕС, Комисията предложи тази връзка да се приема за фактическо установяване за целите на ДАВМУ. Някои делегации поставиха под въпрос прилагането на правилото за страната на произход към платформите, а други изтъкнаха, че предложеният подход би могъл доведе до търсене на най-благоприятната правна система. Някои делегации предложиха да се включат и услугите чрез платформи за споделяне на видеоклипове, установени извън ЕС. Беше констатирана цялостна нужда от по-голяма яснота по въпроса как на практика ще се определя юрисдикцията. Комисията обясни, че е предпочела принципът на страната на произход да се прилага към платформите за споделяне на видеоклипове, за да се гарантира, че доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове попада в обхвата на правилата на една държава — членка на ЕС и че същевременно се избягва двойна юрисдикция.

4. Механизми за надзор и наблюдение

а) Съвместно регулиране и саморегулиране и кодекси за поведение на ЕС (основно член 4, параграф 7)

Въпреки че възможността за **съвместно регулиране и саморегулиране** беше предвидена още в ДАВМУ от 2010 г., Комисията насърчава по-широкото използване на този вид регулиране в различните области, обхванати от директивата, по-специално що се отнася до дескрипторите за вредно съдържание (член 6а), защитата на непълнолетните и борбата срещу подбуждането към омраза в платформи за споделяне на видеоклипове (член 28а) и търговските съобщения, с цел да се намали излагането на непълнолетни лица на реклама на алкохол и храни и напитки с високо съдържание на мазнини, сол и захар (член 9, параграфи 2 и 3). Този вид регулиране се упражнява чрез кодекси за поведение, които са одобрени на доброволна основа от промишлеността, НПО и други заинтересовани страни и в рамките, установени от националния законодател в случай на съвместно регулиране.

Във връзка с тези мерки бяха повдигнати много въпроси, тъй като националните практики по отношение на прилагането на ДАВМУ се различават в отделните държави членки. Много държави членки смятат за неясна формулировката по въпроса дали използването на съвместно регулиране/саморегулиране е задължително или не. Комисията потвърди, че този вид регулиране не е задължително и следва да се разглежда като допълващо законодателните мерки. Беше поставен и въпросът по какъв начин държава членка може да изготви съгласувани на национално равнище кодекси за поведение, които да бъдат спазвани от доставчици, установени в други държави членки, но насочени към нейната територия. Освен това няколко делегации предложиха обединяването на всички разпоредби, свързани със съвместното регулиране/саморегулирането, в един член, за да се избегне повторението и да се внесе по-голяма яснота.

Кодексите за поведение на ЕС са инструмент за саморегулиране, който вече се използва на равнище ЕС, а сега се въвежда в ДАВМУ. Много делегации поискаха повече подробности по въпроса как ще се изготвят тези кодекси на ЕС, как ще действат и как ще се гарантира и налага спазването им. Предвид цялата тази неяснота делегациите по принцип бяха доста резервирани към идеята за кодекси на ЕС, а в някои случаи се обявиха и против нея. Комисията обясни, че кодексите на ЕС служат за саморегулиране и следователно, за разлика от националните законодателни мерки или мерките за съвместно регулиране, имат незадължителен характер. Ето защо следва да се разглеждат по-скоро като извънредна мярка и във всеки случай като допълващи националните кодекси.

б) Независимост на националните регулаторни органи (член 30)

Като цяло държавите членки приветстваха идеята за укрепване на независимостта на националните регулаторни органи. Много делегации обаче считат изискванията за твърде подробни и биха предпочели в текста да бъдат изложени само основните принципи. Комисията защити своето предложение с аргумента, че независимите регулаторни органи са необходими, за да се осигури правилното прилагане на директивата, а за да се гарантира, че всички регулатори в ЕС са независими, е необходимо да се установят подробни изисквания за независимост.

в) ERGA (основно член 30а)

Комисията предлага да се предостави официален статут на Европейската група на националните регулатори за аудиовизуалните медийни услуги (ERGA), която понастоящем функционира като експертна група на Комисията¹⁵. Тъй като ДАВМУ се основава на минимална хармонизация (с изключение на предложеното регулиране на платформите за споделяне на видеоклипове) и като се има предвид все по-големият акцент върху съвместното регулиране/саморегулирането, Комисията се стреми да постигне по-висока степен на хармонизация при прилагането на директивата в целия ЕС.

Няколко държави членки подкрепиха предложението на Комисията, но много държави членки бяха твърде резервирани към ERGA, а други се обявиха против предложението. Опасенията бяха свързани най-вече с факта, че задачите и правомощията на ERGA се припокриват с тези на контактния комитет (член 29), който обединява представителите на държавите членки и подпомага Комисията при прилагането на директивата. Във връзка с това много делегации поискаха да се направи ясно разграничение между контактния комитет и ERGA, като ролята на ERGA бъде ограничена до предоставянето на технически консултации и платформа за обмен на най-добри практики. Няколко делегации посочиха, че в целия текст има прекалено много препратки към ERGA, и предложиха те да бъдат намалени и/или преработени за постигане на нов баланс в полза на контактния комитет.

5. Други въпроси

Като общ проблем делегациите посочиха необходимостта от изясняване на много от използваните в предложението на Комисията термини и понятия, и по-специално: „голямо количество“ съдържание, съхранявано на платформите за споделяне на видеоклипове (член 1, буква аа), подточка i), „редакционни решения“ (член 2, параграф 3, буква б), „обществена сигурност“ (член 3, параграф 2, буква б), „права на защита“ (напр. член 3, параграф 3, буква д), доставчици с „малък оборот“ и „малобройна аудитория“ (член 13, параграф 5), „дружество майка“ и „дъщерно дружество“ (член 28б) и др.

¹⁵ Решение на Комисията от 3 февруари 2014 г. за създаване на ERGA.

Освен основните въпроси, описани в точки 1—4, делегациите повдигнаха следните въпроси:

- **Изисквания за достъпност (член 7)**

В светлината на своето предложение за регулиране на достъпността в хоризонталния Европейски акт за достъпност¹⁶ Комисията предложи от ДАВМУ да отпаднат изискванията за достъпност. Голямо мнозинство от делегациите обаче поискаха да се запазят изискванията за достъпност на аудиовизуалните услуги в ДАВМУ. Същевременно някои от тези делегации се обявиха за по-амбициозни изисквания от посочените в настоящия текст. Комисията подкрепи това искане.

- **Значителна детска аудитория (членове 9 и 11)**

Много делегации изразиха загриженост във връзка с промяната от „детски програми“ на „програми със значителна детска аудитория“: те смятат термина за неопределен и неточен, което ще затрудни прилагането му. Комисията обясни, че целта на изменението е настоящата защита на непълнолетните лица да надхвърли програмите, насочени специално към децата, с оглед на променящите се зрителски навици.

- **Подбуждане към насилие и омраза (основно членове 6 и 28а)**

Няколко делегации изтъкнаха несъответствието между различни части на текста, посочващи основанията, поради които дадено съдържание се счита за подбуждащо към насилие или омраза. Някои делегации поискаха към основанията да се добави и възхваляването на тероризма и накарняването на човешкото достойнство, докато други биха предпочели да не се посочва никакво основание. Комисията потвърди, че същата формулировка, съгласувана в подходяща степен с определенията, съдържащи се в Рамковото решение на Съвета от 2008 г.¹⁷, следва да се използва навсякъде в текста.

¹⁶ Док. 14799/15

¹⁷ Рамково решение 2008/913/ПВР на Съвета от 28 ноември 2008 г. относно борбата с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия посредством наказателното право (ОВ L 328, 6.12.2008 г., стр. 55).

- **Дескриптори на съдържание (член 6а)**

Настоящото предложение допълва разпоредбите за защита на непълнолетните лица с ново задължение да се предоставя достатъчно информация на зрителите за вредния характер на съдържанието, като се използва „система от дескриптори“ (напр. пиктограми). Много делегации поискаха изясняване на този термин. Някои делегации се противопоставиха на използването на дескриптори на съдържание, тъй като националните практики в тази област се различават и не всички държави членки използват пиктограми. Други делегации изразиха съмнения относно използването на кодекси за поведение на ЕС, а една делегация е против хармонизирането на равнище ЕС. Комисията посочи, че кодексът на ЕС би могъл да отговори на изразените от някои делегации опасения, че услугите, установени извън тяхната територия, но насочени към нея, не използват същия начин за описване на съдържанието, което оказва отрицателно въздействие върху зрителите им.
